

[Holger Hansen.]

mod, ligesom give lyst, give tro på fremtiden, ligesom være en slags kontant bevis på de fremskridt, der allerede er opnået, de fremskridt, der er nået i de senere år, og de fremskridt, som, håber vi alle sammen, ligger foran os i de nærmest kommende år.

Jeg har bemærket, at der i lovforslaget er åbnet mulighed for, at udbetalingen af disse børnetilskud kan ske på forskellig vis, i større eller mindre rater eller på tider af året, hvor erhvervsindkomsterne er mindre end sædvanligt, og det er sikkert rigtige tanker, der ligger til grund herfor. En social ydelse vil altid have sine mindre heldige sider. Det gælder om, at disse mindre heldige sider bliver så betydningsløse som muligt. Det er jo overordentlig vigtigt, at denne lovgivning ikke skal medføre, at nogle opfatter eller kommer til at opfatte disse børnetilskud som en sovepude, som en anledning til at tage den noget mere med ro.

Må jeg så videre sige til den højtærede Grønlandsminister, at vel næppe nogen tidligere minister for Grønland har haft en sådan chance for at slå et slag for den private opsparring i Grønland. Vi ved jo aldeles vel, at med de indtægter, der er tale om, med den indtjening, man almindeligvis har, kan der ikke blive mulighed for nogen synderlig opsparring for den enkelte; men vi ved også, at denne lovgivning vil medføre, at nu kommer der penge til huse, som man måske ikke havde regnet med. Vi vil altså være i en oplagt gunstig situation for en forklaring om opsparringens fordele. Rent ud sagt: opsparringspropaganda, vel tilrettelagt, vil betyde, at mange, der måske ikke tidligere har haft rede penge i væsentligt omfang, og som altså heller aldrig har gjort sig tanker om at spare noget op, vil kunne påbegynde en opsparring med de goder, der dermed følger for den enkelte og for samfundet. Jeg vil dog gerne understrege, at denne lovgivning naturligvis ikke er beregnet på en opsparring, men jeg vil

endnu en gang fremhæve, at her måske ligger noget væsentligt for den enkelte i denne situation, noget væsentligt, som jeg vil opfordre den højtærede Grønlandsminister til at følge op. Det er jo allerede fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg beder den højtærede Grønlandsminister tage et initiativ over for rette vedkommende i denne forbindelse.

Må jeg med disse bemærkninger på partiets vegne anbefale lovforslaget til videre behandling. Jeg går ud fra, at vi skal have en udvalgsbehandling, hvorunder mange af de praktiske spørgsmål, der ligger i de forskellige paragraffer, kan komme til forhandling.

Clara Munck: Også ved behandlingen af dette lovforslag kan jeg begynde med at sige, at den konservative folketingsgruppe med stor tilfredshed ser på, at der kommer et forslag frem af denne art. Vi har forståelse af de særlige forhold, der er gældende i Grønland, og vi kan kun hilse med tilfredshed, at man nu i hvert fald er kommet så langt, at børnetilskud, som vi har det i den øvrige del af riget, også bliver gennemført i denne landsdel. Vi er derfor også enige i — med vort kendskab i øvrigt til grønlandske forhold — at §7 gennemføres, som den står her, nemlig således at statskassen refunderer børnetilskuddene fuldt ud. Vi kan godt se, at en social forbedring af denne art ville det ikke være muligt at få gennemført, hvis man fastholdt, at den sociale forsyning var et indre grønlandsk anliggende.

Hvad angår administrationen, ser vi af lovforslaget, at denne lovgivning skal træde i kraft allerede den 1. januar 1964. Nu ved vi godt, at hovedprincippet har været behandlet allerede i maj i et ekstraordinært møde i Grønlands landsråd, og jeg vil udtrykke håbet om, at forberedelserne til denne administrations gennemførelse er så vidt fremme, at loven også kan komme til at virke.

Vi er selvfølgelig klar over, at det er